

Георгія (1280 р.), костел Святої Трійці (1409 р.) та Різдва Пресвятої Богородиці (1880-1884 р.). Окрім сакральних споруд у Любомлі наявні пам'ятка археології, палацові та будинкові комплекси та пам'ятник Богдану Хмельницькому.

Таким чином з позиції наявних історико-культурних туристичних ресурсів, основна частина міст Волинської області 7 із 11 або 63,6% відзначаються високою атрактивністю. Проте не всі з них повною мірою використовують свій історико-культурний потенціал, що є однією з найбільших перешкод для розвитку туристичної галузі історико-культурного спрямування.

Список використаних джерел:

1. Добинда І. П. Історико-культурні рекреаційні ресурси поселень Волинської області: суспільно-географічна оцінка: монографія. Чернівці: Чернівець. нац. ун-т ім. Юрія Федьковича, 2022. 332 с.

2. Добинда І. П. Володимир-Волинський – важливий історико-культурний осередок Волинської області. Регіон-2014: стратегія оптимального розвитку: Матеріали науково-практичної конференції молодих науковців, аспірантів та студентів. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 124-127.

3. Задворний С. І. Територіальна організація культурно-мистецької сфери регіону (на матеріалах Хмельницької області). Автореф. ... на здобуття наукового ступеня канд. геогр. наук, Львів, 2016. 21 с.

4. Задворний С. І. Територіальна організація культурно-мистецької сфери регіону (на матеріалах Хмельницької області): монографія. Тернопіль: Вектор, 2020. 228 с.

5. Кузик С. П. Теоретичні проблеми туризму: суспільно-географічний підхід: монографія. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2010. 254 с.

6. Петранівський В. Л. Туристичне краєзнавство: Навчальний посібник. За ред. проф. Ф. Заставного. 2-ге вид. виправлене. К.: Знання, 2008. 575 с.

Федорчук О.

магістрантка II курсу

спеціальності 242 Туризм

Науковий керівник – доц. Флінта Н. І.

РОЗВИТОК МЕРЕЖІ ТУРИСТИЧНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

Туризм є однією з найбільш перспективних і динамічних галузей світової економіки. В Україні туристична сфера також має значний потенціал розвитку. Проте його реалізація ускладнюється низкою проблем, серед яких – недостатня розвиненість туристичної інфраструктури. Одним з ключових елементів останньої є мережа туристично-інформаційних центрів.

Функціонування туристично-інформаційних центрів у сучасній туристичній галузі, зокрема організаційні та економічні аспекти їхньої

діяльності, а також роль і місце цих центрів в системі управління туризмом на регіональному рівні, були досліджені в наукових працях таких дослідників, як М. Г. Бойко, Р. В. Волчецький, П. В. Горішевський, О. В. Музиченко-Козловська [1], М. М. Малахова, Ю. В. Моклиця, О. І. Черниш, М. М. Зайцева, Н. В. Шумлянська, Т. Г. Сокол, Т. Д. Скутар, Л. Б. Чайка-Петегирич, Ю. В. Зінько та інших. Науковці розглядають проблеми та можливості туристичних інформаційних центрів як невід’ємного компоненту управління туризмом на регіональному рівні.

Туристично-інформаційні центри (ТІЦ) – це установи, основним завданням яких є надання комплексної інформаційно-довідкової, екскурсійної та іншої допомоги туристам [1]. Вони відіграють вагомую роль в обслуговуванні відвідувачів, популяризації туристичних об’єктів та просуванні туристичного іміджу територій. З огляду на це, розбудова мережі ТІЦ в Україні є важливим напрямом розвитку національного туристичного ринку.

Згідно з даними, зібраними ДАРТ у 2021 році [2], в Україні функціонувало 63 туристично-інформаційних центри.

Станом на сьогодні в Україні діє 88 туристично-інформаційних центрів, що свідчить про розширення мережі закладів туристичного інформування в країні.

Таблиця 1

Розподіл функціонуючих туристично-інформаційних центрів по регіонах України

Регіон	Кількість ТІЦ	Області та кількість ТІЦ
1	2	3
Захід	47	Закарпатська – 17, Львівська – 9 (4 з яких розташовані у Львові), Івано-Франківська – 7, Тернопільська – 4, Хмельницька – 4, Волинська – 3, Рівненська – 2, Чернівецька – 1.
Центр	22	Вінницька – 4, Дніпропетровська – 3, Черкаська – 3, Кіровоградська – 6, Полтавська – 6.
Північ	14	Київська – 2, Житомирська – 3 (у Бердичеві – 2), Сумська – 3, Чернігівська – 3.
Південь	4	Запорізька – 1, Миколаївська – 1, Одеська – 2.

Джерело: створено автором [2].

Серед туристично-інформаційних центрів України можна виділити кілька, що вигідно відрізняються від інших:

1. Мережа професійних ТІЦ у Львові. Вони розташовані в ключових районах міста – центральній частині, на проспекті Свободи, біля залізничного вокзалу та аеропорту. У штаті працюють кваліфіковані фахівці, які вільно володіють іноземними мовами (англійська, польська, німецька, італійська). Центри оснащені

сучасним мультимедійним обладнанням, мають стильний лаконічний інтер'єр у поєднанні з елементами гуцульського колориту. Надаються безліч інформаційних матеріалів: карти, буклети, гіді, путівники як у друкованому вигляді, так і в електронному доступі [6].

2. Київський міський ТІЦ розміщений у самому серці столиці на Хрещатику. Оснащений сенсорними екранами з інтерактивною мапою міста та туристичними маршрутами. Його фонд налічує понад 2 тисячі найменувань поліграфічної продукції про визначні місця Києва. Велику увагу приділено просуванню подієвого туризму – фестивалів, концертів, спортивних заходів. Персонал вільно спілкується 5 мовами (англійською, польською, німецькою, російською, французькою) [4].

3. ТІЦ Кам'янець-Подільського розміщений в одній із фортечних веж старовинного міста, що надає йому особливої автентичності. Центр пропонує ґрунтовну інформацію про всі значущі пам'ятки та туристичні об'єкти Кам'янця-Подільського, зокрема його фортецю, собор Різдва, Вірменський собор, ратушу, міські мури та ін. Персонал володіє такими іноземними мовами як англійська, російська, польська [5].

Проте їх робота має низку проблем: недостатнє фінансування з боку місцевих бюджетів, застаріле технічне забезпечення, брак кваліфікованих кадрів тощо. Через це багато ТІЦ не в змозі повноцінно виконувати покладені на них завдання, а їх вплив на розвиток туризму залишається незначним [3].

Для підвищення ролі ТІЦ у розбудові туристичної галузі необхідно вжити комплекс заходів, спрямованих на удосконалення їх діяльності. Першочерговими напрямками такої роботи мають стати:

- збільшення фінансування ТІЦ з місцевих бюджетів та залучення додаткових коштів;
- оновлення матеріально-технічної бази центрів;
- підвищення кваліфікації персоналу, зокрема володіння іноземними мовами та навичок роботи з ІТ-технологіями;
- розширення мережі ТІЦ, особливо в менших містах та сільській місцевості;
- удосконалення нормативно-правової бази їх функціонування;
- налагодження співпраці ТІЦ з туристичними підприємствами та громадськими організаціями.

Такі заходи сприятимуть підвищенню якості послуг, що надаються туристично-інформаційними центрами, а також їх внеску у розвиток вітчизняного туризму. Завдяки посиленню інформаційного забезпечення галузі відбуватиметься активніше просування українського туристичного продукту на внутрішньому і міжнародному

ринках. Крім того, робота ТІЦ сприятиме покращенню іміджу України як привабливої туристичної дестинації, що стане додатковим стимулом для розвитку галузі [3].

В умовах децентралізації влади в Україні особливого значення набуває роль органів місцевого самоврядування у розбудові та фінансовій підтримці діяльності ТІЦ. Саме на рівні територіальних громад мають прийматися рішення щодо утворення та утримання центрів туристичної інформації, виділення коштів на їх функціонування тощо.

Водночас, досвід розвинутих країн свідчить, що для ефективної роботи таких центрів необхідне налагодження тісної взаємодії між державними органами влади, місцевим самоврядуванням, туристичним бізнесом та громадськими організаціями [3]. Спільними зусиллями має забезпечуватися фінансування ТІЦ, підготовка кадрів, формування та розповсюдження інформаційних матеріалів.

Отже, подальший розвиток мережі туристично-інформаційних центрів в Україні потребує консолідації зусиль як на національному, так і на місцевому рівнях. Залучення фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів, бізнесу та громадського сектору дозволить значно посилити роль ТІЦ у просуванні вітчизняного турпродукту, формуванні позитивного туристичного іміджу регіонів та країни в цілому. Це сприятиме перетворенню туризму на високорентабельну, експортоорієнтовану галузь економіки України.

Список використаних джерел:

1. Державне регулювання діяльності туристично-інформаційних центрів. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2013. № 776. С. 122-127.
2. Державне агентство розвитку туризму України. URL: <https://www.tourism.gov.ua/blog/dart-onoviv-perelik-turistichno-informacijnih-centriv-ukrayini> (дата звернення 29.11.2023).
3. Смочко Н.М., Лужанська Т.Ю., Молнар-Бабіля Д.І. (Роль туристично-інформаційних центрів у стратегічному розвитку регіону. 2022. Економічний форум, 1(1), 11-20. URL: <https://doi.org/10.36910/6775-2308-8559-2022-1-2> (дата звернення 29.11.2023).
4. Туристично-інформаційні центри «Центральний міський ТІЦ». URL: <https://guide.kyivcity.gov.ua/places/centralnij-miskij-tic> (дата звернення: 29.11.2023).
5. Туристично-інформаційний центр. Кам'янець туристичний. URL: <http://kamianets.travel/> (дата звернення 29.11.2023).
6. Центр туристичної інформації в центрі міста – Lviv Travel. URL: <https://lviv.travel/ua/lviv-tic> (дата звернення 29.11.2023).